

ת"פ (נצרת) 10938-11-23 - מדינת ישראל נ' ואסף יוסף

ת"פ (נצרת) 10938-11-23 - מדינת ישראל נ' ואסף יוסף שלום נצרת

ת"פ (נצרת) 10938-11-23

מדינת ישראל

ג ג ד

ואסף יוסף

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

[07.11.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא רות שפירברג כהן

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע על-פי הודהתו בכתב אישום, בגין עבירות החזקת נשק ללא רשות על פי דין, לפי סעיף 144(א) רישא חוק העונשין, התשל"ז-1977, ובעבירה החזקת חלק, אביזר או תחמושת שניים חלק מהותי בנשק, לפי סעיף 144(א) סיפה לחוק.

2. בהתאם לכתב האישום, במועד הרלוונטי התגזר הנאשם בביתו בדברייה, ולא החזיק ברישון להחזקת נשק על פי דין. ביום 30.10.23 בשעה 2:30 לערך, במהלך חיפוש שנעשה ע"פ דין בביתו של הנאשם, נמצא הנאשם מחזיק בתוך כספת הסמוכה למיטתו בחדר השינה אקדח חצי אוטומטי מסוג Ghost Compact קליבר 9 מ"מ פאראבלום, אשר בכוחו להמית אדם, וכן מחסנית תואמת ריקה. כמו כן, החזיק הנאשם בכספת שקט ובה קופסת כדורי 9 מ"מ המכילה 26 כדורים תואמים לאקדח.

3. ביום 21.4.24, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, במסגרת הוסכם כי הנאשם יודה בכתב האישום, יירשע ויהיה חופשי לטעון שהחזיק בנשק זמן קצר לפי מועד תפיסתו. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, הורשע בעבירות המוחסנת לו, והופנה לקבלת תסקירות שירות המבחן.

4. שירות המבחן התרשם מפרוגנזה נמוכה לשיקום או לשינוי במקורה הנדונן, ולפיכך לא בא בהמלצת טיפולית או שיקומית בעניינו של הנאשם. עם זאת, בהתחשב בנסיבות האישיות הרפואיות של הנאשם, הומלץ להטיל עליו מאסר הנitin לנשיאה בדרך של עבירות שירות ולא בגין סורג ובריח, לצד מאסר מוותנה וקנס.

5. בתסוקיר מיום 19.8.24 נמסר כי הנאשם בן 54, נשוי, אב לחמשה ילדים בגלאים 18-9 המשולבים במסגרות לימוד נורמטיביות. מתגורר עם משפטו בכפר דבורייה. מסר כי כיום הוא מובטל ומתקיים מדמי אבטלה. מעון במידע הרפואי עולה כי ביום 18.6.24 עבר הנאשם צנתר לב. משפחת מוצאו מוניה אם אלמנה ושבעה ילדים. לדברי הנאשם מתקיים קשר קרוב עם בני משפחתו. אמו מבוגרת מאוד, והנאשם מסר כי הוא מעניק לה סיוע ועזרה בהיותו המתפל העיקרי שלה. הנאשם סיים 10 שנות לימוד, אז יצא לשוק העבודה, ועבד בעבודות מזדמנויות, ובהמשך, מאז ישואיו, התמיד בעבודתו כנהג משאית, וזאת עד 2018, אז הדרדר מצבו הבריאותי, והוא חש ברע והפסיק לעבוד.
- טייר כי מאז המשפחה מתמודדת עם מצוקה כלכלית. הנאשם שלל שימוש בחומרים שניי תודעה, ובבדיקות השתן שלו העידו על ניקיון מסמים. הנאשם נעדר עבר פלילי ושוהה במעצר בית מАЗ האירופ. הוטל עליו צו פיקוח מעצרים מיום 24.12.23 אשר הוארך מספר פעמים, כאשר במהלך התקופה השתלב ב��וצה לעצורי בית. מחוות דעת ממנחי הקוצה נמסר כי הנאשם נתה למזרע מעשי והתקשה לקבל עליהם אחירות, אך עם זאת במפגשים האחרונים הצליח לשף יותר והביע חשש מהמחקרים שעשו לשלם. לדברי הנאשם, הוא מצא את הנشك והצדורים בחורשה הקרובה לאזרח מגוריו יומם לפני שנטפסו בביתו. עוד מסר כי מתוך סקרנות וrigor החביא את הנشك בספסת ביתו, מבליל גלגולות לבני המשפחה. שלל כוונה לפגוע באחר וטען כי פועל באימפרליסיביות ובלי להקדיש מחשבה עמוקה באשר להשלכות מעשי. הנאשם התקשה לבחון מעשיו באופן בקורסית ולזהות החלקים הבעייתיים בהתנהגו. הנאשם הביע צער וחרטה והיה ממוקד במקרים של מושלם ובזק שעשוי להיגרם לו מהתוצאות ההליך המשפטי. שירות המבחן התרשם כי מדובר בחרטה מילולית בלבד, וכי הנאשם סובל מתחושים ריקנות, חוסר שליטה וחוסר אונים. כגורמי סיכון צין שירות המבחן בין היתר את קשיי תפוקדו של הנאשם, מצבו הרפואי, דמי עצמי נמוך, אימפרליסיביות וקשיי הפעלת שיקול דעת בוגר. עד הזכור הקשי של הנאשם להציג על הגורמים להתנהלו והמניעים למעשה. כגורמי סיכון, נלקחו בחשבון עברו הפלילי הנקוי של הנאשם, העדר הפרות בתקופת המעצר וכן ההתרשם כי ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם הרתעה ממשי וברור. הנאשם שלל פניות רגשות לטיפול עמוק בשלב זה של חייו והתקשה לזהות נזקקות טיפולית. רמת הסיכון שהוערכה להישנות ההתנהגות הוערכה כבינונית.
- שירות המבחן לא מצא להמליץ על טיפול שיקומי בעניינו של הנאשם. עם זאת, נמסר כי מסרו של הנאשם מאחורי סורג ובריח עשוי להוביל לרגרסיה משמעותית במצבו האישי, הבריאותי והמשפחתי ולהעמיק את המצוקה עמה הוא מתמודד. בשל כך, הומלץ להטיל על הנאשם מסר לנשיאה בעבודות שירות לצד עונשה מרתיעה והטלת קנס כספי. טיעונים לעונש
6. ביום 10.9.24 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגישה טיעונה בכתב, ואילו ב"כ הנאשם טען בעל-פה בפני.
7. טיעוני ב"כ המאשימה ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נع בין 18 ועד 36 חודשים מאסר בפועל לצד עונשה נלוות, וביקשה להטיל על הנאשם מסר בפועל ברף הבינוי של המתחם לו טענה, לצד מסר על תנאי אורך ומרתיע, קנס גבוה והתחייבות.

נתען כי עבירות נשק הן עבירות חמורות, הטומנות בחובן פוטנציאלי סיכון ניכר, הפגעות בערכיהם המוגנים של שלום הציבור ובטחונו. נתען כי מדובר במכת מדינה, ובעיקר במחוז הצפוני, שכן זמינותם של כל נשק בידי גורמים בלתי מושרים מאפשר יתר קלות שימוש לא חוקי בנשק זה, וכי המדובר בקרקע לביצוע עבירות אלימות חמורות המבאות למוותם של חפים מפשע. המאשימה הפנטה למגמת החמורה מוצהרת בפסקה בשנים האחרונות, וכן לתיקון 140 לחוק העונשין שם נקבעו עונשי מינימום, ולהנחתית פרקליט המדינה 9.16 בעניין מתחמי הענישה לעבירות נשק ולדו"ח מבקר המדינה 71ג (2021) שם פורטה העליה באירועי הירי והאלימות הקשורה ליר.

במקרה דנן נתען כי הנאשם החזיק בבתו נשק במידעה מלאה; והחביא נשק בכיספה ביתו מתוך בחירה. בעניין טענת ההגנה ל"החזקת רגעית", הפנטה ב"כ המאשימה ע"פ 7595-19 רבע סג'ם נ' מדינת ישראל (22.11.20) (להלן: "ענין סג'ם") וטענה כי שם קבע בית המשפט העליון שעצם החזקה לזמן קצר בלבד - אינה מעלה ואני מorigida, כיון שמתיקיימת שליטה פיזית על הנשק ויש באותו הרגע אפשרות לעשות בו שימוש. באשר לנסיבות האנטדרס הציבורי על פניו הנسبות האישיות, כישים לב לפסקת בית המשפט העליון בעבירות מסווג זה. נתען כי הערכת שרhot המבחן לרמת סיכון ביןונית הנש��ת מהנאשם, היעדר אפיק שיקומי ולכךות אחריות חלקית בלבד, מהווים נסיבות שליליות.

לסיום, המאשימה בקשה להזכיר בחומרת העבירות ולהטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל וענישה נלוית, כאמור לעיל.

8. טיעוני ב"כ הנאשם בפתח ישיבת הטיעונים לעונש, ב"כ הנאשם ביקש להפנות את הנאשם לקבלת תסקירות משלים, אולם בבקשתו נדחתה בהחלטה מנומקת. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נع בין 10 - 20 חודשים מאסר בפועל, אולם בנסיבות המוחדות של הנאשם כאן, וכן על פי הפסקה, ניתן להתחשב ולגזר על הנאשם מאסר לRICTOI בעבודות שירות. ראיות לעונש: הוגש מסמכים רפואיים המעידים על מחלת הלב של הנאשם, דרכי הטיפול ודרגת אחוזי הנכות שנקבעו לו בביטוח לאומי 100%.

בטען כי הנאשם בשנות ה-50 לחייו, לא עבר פלילי. שהמשטרה הגיעה לביתו בשעה 20:30 בלילה. כשנשאל אם יש ברשותו אקדח שלא ברישון, והודה מיד, שיתף פעולה, ומסר לידיהם את האקדח מהכספה. נטען כי הנאשם הביא את הנשק לביתו מספר שבועות קודם לכן, וכך מדובר במקרה רגעית בלבד, כפי שהוסכם שייטען במסורת ההסדר הדיני. נטען כי הנאשם שוחרר לתנאי מעצר בית ללא איזוק, עליהם שמר בקפידה ללא הפרות. במהלך תקופת המעצר לכהה הנאשם בליבו, והוביל לבית החולים שם עבר ניתוח, וכיום הוא מוגדר כנכחה ביטוח לאומי בגין 100%. נטען כי התדרדרות הרפואית נובעת מהמעצר, וכי טרם האירועים הנאשם היה אדם בריא. הנאשם היה תחת צו פיקוח של שירות המבחן וכן בפגישות שעינין טיפול בעצורי נשך, בהליך טיפול ארוך. ב"כ הנאשם הפנה למסקרים שירות המבחן וטען כי יש לאמץ את מסקנותיו לפיהן עונש מאסר בפועל יביא לריגרסיה במצבו האישני, הבריאות והמשפטתי של הנאשם, ועל כן יש להשית עליו עונש לנשיאה בעבודות שירות. על אף ההחמרה בענישה בעבורות נשך, יש להתייחס בכל מקרה לגופו, ובנסיבות שכאן לא יפגע האינטרס הציבורי בהשתת עונש של עבודות שירות. מדובר בנשך שלא בוצע בו שימוש, בגיןם לא עבר פלילי, חולה, בעל משפחה נורמטיבית, שהודה מיד וחסר זמן ציבוררי, ולאור כל האמור התבקש בית המשפט שלא למצות עמו את הדין, ולהשיט עונש לנשיאה בעבודות שירות ולא מאחריו סורג ובריח.

9. דברי הנאשם
ה הנאשם אמר שהוא טעה, וכי כל אדם טועה לעיתים. הנאשם אמר שקשה לו מאוד, יש לו ילדים טובים, הוא חש בושה גודלה כלפי כל המשפחה.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

10. נשך חמם המוחזק בוגד לחוק הנו בהווה בבחינת מכת מדינה. ירי ברחובותיהם של כפרים וערים, על בתים מגוריים ועל כל רכב, פצעה ואף גדיות חיים בנשך חמם, שימוש בנשך בלתי חוקי לעבירות רכוש, סחיטה ואלימות - כל אלה הפקו במקומותינו למציאות חיים עגומה וקשה. הערכים החברתיים המוגנים הנפוגעים כתוצאות מעבירות של החזקת נשך ותחמושת הנם שלום הציבור ובתו. המשפט עומד לא אחת על חומרתן של עבירות הנשך, תוך הדגשת הסיכון המשמעותי לציבור הנובע מעבירות אלה. החזקת נשך על ידי אזרחים יוצרת מטבעה פוטנציאלית להסלמה עברנית או לפועלות עונתיות. בהתאם להלכה הפסוקה, חומרת עבירות הנשך מחייבת מתן ביטוי עוני הולם ומרתיע באמצעות הטלת עונשי מאסר בפועל, כשניסיות אישיות נדחות בפני האינטרס הציבורי.

המדינה עומדת להחמיר משמעותית של הענישה בעבירות נשך, ואולם גם בעבר הרחוק, לדוגמא בע"פ 5220/09 עווודה נ' מדינת ישראל (30.12.09) נקבע כי דרך המלך בעבירות נשך צריכה להיות ככל מאסר מאחריו סורג ובריח.

בהתאם, עם התגברות התופעה, פסקית בית המשפט העליון מהשנים האחרונות הובילה בمؤוחר קזו של החמרת ענישה בעבירות נשך, תוך התערבות בגורם דין של ערכאות נמוכות יותר, אף בוגד לככל הנוגע לפיו ערכאת הערעור כמעט להחמיר בענישה. גישה זו מבטאת את ההכרה בהתפשטותה המדינית של עבירה הנשך, בעליית רמת האלימות בחברה, ובסיכון ממשי לציבור, בשל השימוש התדייר בנשך לפתרון סכסוכים ולשם ביצוע עבירות. ראו לעניין זה את דברי בית המשפט העליון בע"פ 2482-22 מדינת ישראל נ' אחמד קדרה (14.4.22):

"בשורה ארוכה של פסקי דין עמד בית משפט זה על החומרה הרבה הטעינה בעבירות נשך, עבירות שהפכו ל"מכת מדינה" ומוגבלות סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחונו. בהתאם, ניכרת במהלך השנים מגמה של החומרה בענישה לצורכי מיגור עבירות אלו, תוך מתן משקל לשיקולי הרתעה (ע"פ 5220/09 עוזודה נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] 2009; ע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] 4.12.2011); ע"פ 5681/14 מדינת ישראל נ' טاطור, פסקה ט' [פורסם ב公报] 13.6.2016); ע"פ 3169/21 מדינת ישראל נ' אגbara, פסקה 6 [פורסם ב公报] 4406/21 מדינת ישראל נ' זועבי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 [פורסם ב公报] 30.8.2021)... ע"פ 2033/21 מדינת ישראל נ' סובח [פורסם ב公报] 5.11.2019")

ובהמשך:

"החזקת נשך שלא כדי מאימנת על שלום הציבור ובטחונו (ע"פ 7473 מדינת ישראל נ' מהאמיד, פסקה 24 [פורסם ב公报] 29.6.2021)). לנוכח היקפן המתחרב של עבירות המבוצעות בנשך, הזמיןות הבלתי נסבלת של נשך בידי מי שאינו מורה לה, מהוות כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות (ע"פ 9702 אבו אלולאייה נ' מדינת ישראל, פסקה 3 לפסק דין של השופט מינץ [פורסם ב公报] 13.9.2017); ע"פ 2398/14 אלהזיל נ' מדינת ישראל, פסקה 4 לפסק דין של השופט מינץ [פורסם ב公报] 8.7.2014) כמו גם לאסונות נוראים. ידינו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחونة, כאשר אזרחים תמיימים - כמו יلد רך בשנים ועלמה צעריה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בבitem-מבצעים או בגין השעוועים, כל זאת כתוצאה שימוש בנשך של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשך, אף אם הם נעדרי עבר פלילי (ע"פ 8846/15 דראז נ' מדינת ישראל, פסקה 6 [פורסם ב公报] 13.3.2016); ע"פ 5330/20 ענבתאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [פורסם ב公报] 22.11.2020)). עניינו ב"מכת מדינה" שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מציר מענה הולם והטלת עונשי מאסר ממשמעותיים (ע"פ 2251/21 אבו עראר נ' מדינת ישראל, פסקה 25 [פורסם ב公报] 15.12.2021)). ידע כל מי שמחזיק בנשך בלתי חוקי כי צפוי הוא להיעש בחומרה, בבחינת "אם מחזיקים - למסר נשלחים".

המלחמה בתופעת החזקת הנשך הלא חוקי מתנהלת בין היתר בבית המשפט המחייבים להבהיר בקול ברור כי מי שמתעסק בנשך חם דין מסר בפועל בבית הסוהר. מסר זה הכרחי להרעתה הרבים.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה

11. על פי כתוב האישום, הנאשם החזיק בכיספת בبيתו אקדח חצי אוטומטי וכדורים תואמים בקופסה נפרדת. לטענת הנאשם, הוא מצא את האקדח באותו הערב, מספר שעות לפני שהגיעו השוטרים לביצוע החיפוש בבית (על פי מידע מודיעיני), ולכן הוא החזיק בו רק לכמה שעות. בהתאם להסדר הדוני, הנאשם הורשה לטעון את הטענה העובדתית, לגבי מציאת הנשך בזמן קצר לתפיסה, ואולם הטענה לא הוכחה כעובדה מוסכמת, ולא בכללה בכתב האישום, אשר לא תוקן. הנאשם שמר את האקדח בכיספת ליד מיטתו, ומסר לשוטרים את קוד הכספת. חלקו של הנאשם ביצוע העבירה מלא, והוא האחראי הבלדי למעשה. העבירות מאופיינות ביוזמה וביטחון, ובוואדי שבמודיעות בשליטתו המלאה של הנאשם.

בעפ"ג (מחוזי נצרת) 21260-10-19 מדינת ישראל נ' מוסא מזאריב (24.11.19) (להלן: "ענין מזאריב") קבע בית- המשפט המוחזק, בהתאם למדריך החומרה בעבירות נשך ולשים קביעת מתחם העונש ההולם:

"נסיבות החזקת הנשך יכולות להשנות וללמד על מידת החומרה והסיכון הפטונציאלי לפגיעה אחרים. כפועל יצא מכך, יש להנ豁ה על המתחם שיקבע. בהקשר זה, לא דומה למשל החזקת אקדח להחזקתו של תות מקולע. הנחיתת פרקליט המדינה אליה הפנטה המערערת מדברת על קרייטוריונים רלוונטיים להבנה בסיסות הקונקרטיות של כל מקרה, כמו מאפייני הנשך, ריבוי כלי נשך, היות הנשך טעון, המיקום הספציפי בו הוחזק, הרקע להחזקתו ומטרתו. אלה הם רק חלק מן הנסיבות שניתן וצריך לשקל בקביעת המתחם בהתייחס לנסיבות הנסיבות בביצוע העבירה..."

אנו ערים לכך שבפסקה ניתנת למצוא מוגן רחב של מתחמי ענישה בעבירות נשך ובឧירות של החזקת נשך, בכלל זה. יחד עם זאת, אנו סבורים כי נכון היה לנתקוט בקשר למתחייב בשעה זו, של העלאת רף הענישה, כפי שתוארה המערערת. החומרה זו צריכה לבוא לידי ביטוי בהחמרת מתחמי הענישה, תוך מתן דגש לשיקולים הנוגעים לערכיהם החברתיים הנפגעים ומידת הפגיעה בהם, כמו גם בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת. כמו כן, לצורך מגיר תופעת האלימות הגואה, שמאפייניה שימוש בנשך חם, יש ליתן משקל לשיקולי הרטעה בקביעת העונש בתוך המתחם".

12. בהתאם להסדר הדוני בשלב הטיעונים לעונש, הנאשם טען כי מצא את הנשך מס' שעوت לפני שאותר בחיפוש בביטו. לא אתבפס על טענה זו כעובדת, ואולם אקח אפשרות זו בחשבו. יחד עם זאת, גם אם מדובר ב"החזקת רגעית", אין לכך משקל מכריע או גורם מכך ממשמעותית, כפי שנקבע בעניין סגימ הנ"ל, אליו הפנתה המשימה בטיעוניה לעונש. מערכת החוק נלחמת בהצפה של נשך לא חוקי, ומלחמה זו מחייבת מסר מרתקע ומגנה גם לגבי מקרים של מציאות כלי נשך ונטילתם. נראה, מטענות נפוצות בתיקי נשך, כי יש תופעה נרחבת של אקדחים ורוביים אשר כנראה שרועים בטבע, ומוטלים במקומות פתוחים. אזרחים המואשמים בחזקת נשך טוענים לעיתים קרובות כי הם מוצאים כלי נשך כאלה ומתפתלים בעtuות לאטסף אותם. זו שלעצמה תופעה מסוכנת וחמורה. עצם החזקה בזמן קצר בלבד - אינה מעלה ואני מודידה, כיון שמתקיימת שליטה פיזית בנשך בעת החזקה, יש באותו הרגע אפשרות לעשות בנשך שימוש.

נדרש מסר ברור כי נשך לא חוקי הוא "תפוח אדמה לוהט" אשר מי שנוגע בו - נכווה,ומי שմבקש לא להסתבר יברוח מכל מגע, זיקה או קשר עמו.

מדיניות הענישה הנוהגת

13. מגמת הענישה של בית המשפט בעבירות של החזקת נשך כוללת לרוב מסרים בפועל לתקופות שונות, ולעתים גם מסרים ממושכים בפועל, אף בצירוף רכיב עוני כספי, הכל בכפוף לנסיבות ביצוע העבירות, ובهن סוג הנשך, נסיבות החזקתו ומשכה, ובכפוף לנסיבות האישיות של העבריין. כפי שצין בית המשפט המחויז בקשר בעניין מזאריב שלועל, בעבר, גם לפני שנים לא רבות, ניתנו עונשים בגין רחב למדוי לעבירות נשך, ואולם גם בעבר, ההימנעות ממאסר בבית הסוהר הייתה נדירה, וונעשתה לרוב רק במסגרת הסדר טיעון בענישה מוסכמת, או בנסיבות מיוחדות. מדיניות החומרה בענישה, המוכתבת על ידי בית המשפט העליון, ועל ידי בית המשפט המחויז, שוללת בהווה כמעט חלוטין ענישה שלא על דרך של כליאה.

14. ב"כ המשימה הפניה לפסקי-הדין הבאים:
- א. עפ"ג (מחוזי בארכט בע"מ) 25700-08-22 זהר אלבחיר נ' מדינת ישראל (7.12.22) - המערער הורשע על פי הודהתו בביצוע עבירות של החזקת נשק (אקדח חצי אוטומטי) ותחמושת נדן ל-18 חודשים מאסר לריצוי בפועל, 6 חודשים מותנים ותשלום קנס בשיעור 10,000 ₪. הערעור שהונפה כנגד חומרת עונש המאסר - נדחה.
- ב. ת"פ (שלום כדרה) 29620-01-23 מדינת ישראל נ' מחאמיד (31.5.23) - הנאשם יהודה והורשע בכתב אישום המיחס לו עבירה החזקת נשק שלא כדין, לאחר שבמהלך חיפוש שנעשה על פי צו בתיו, החזק הנאשם בתוך חדר בקומת הראשונה, בתוך ארון אחסון בו סירים, באקדח חצי אוטומטי מסוג NFכשבתו השתק מהסנית ריקה התואמת את סוג הנשק. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 13 ל- 36 חודשים מאסר בפועל, ועל הנאשם גזרו 15 חודשים מאסר בגין ימי מעצרו, 10 חודשים מאסר על תנאי וקנס בגובה 7,500 ₪.
- ג. ת"פ (שלום נצרת) 29316-12-22 מדינת ישראל נ' ابو טנהא (16.3.23) - הנאשם יהודתו בעבירה של החזקת נשק, לאחר שבמהלך חיפוש בביטו, נמצא כי הנאשם החזק בשידה בחדר השינה שלו באקדח הנקה חצי אוטומטי מסוג KUZEY, שהוסב לירוי תחמושת קליעית 9 מ"מ. מתחם העונש ההולם הוועמד על 30-12 חודשים מאסר בפועל, ומתחם הקנס 5,000-500 ₪. על הנאשם גזר מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים בגין ימי מעצרו, מאסרים על תנאי, קנס בגובה 1,500 ₪ והתחייבות.
- ד. עפ"ג (מחוזי נצרת) 2024-04-21 מדינת ישראל נ' מנדורי (29.6.21) - המשיב הורשע על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של רכישה או החזקת נשק שלא כדין - לפי סעיף 144(א) לחוק והוטלו עליו על ידי בית משפט החלוקת עונשים אלה: 12 חודשים מאסר בפועל, 10 חודשים מאסר על תנאי וכן חתימה על התcheinבות כספית, לאחר שנטצא כי המשיב מחזק בביטו ברובה דמיי רובה סער מסוג 16-M(אייר סופט) ובחלק תחתון של רובה 16-Mהכולן ידי Achza, בית הדקים וקט, כמו כן מחסנית תואמת לנשק ו-30 כדורי תחמושת מסוג 5.56 מ"מ, קפיצים ומছיר מכלול של נשק 16-M. המשיב צער ללא עבר פלילי (מלבד הרשעה אחת משורות הצבא), לא התקבלה שירותי המבחן המלצה טיפולית בעניינו. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבותיה נע בין 18 ל- 36 חודשים מאסר לצד עונשים נלוויים. בהמשך לכך קיבל את ערעור המדינה בעניין קולת העונש והחמיר את עונשו של המשיב למאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים.
- ה. ת"פ (שלום נצרת) 67410-12-21 מדינת ישראל נ' אמאра (15.5.22) - הנאשם הורשע על פי הודהתו, במסגרת הסדר טיעון ולאחר תיקון כתוב האישום, בעבירות של נשיאת תחמושת והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, זאת לאחר שהבחן בשיטרים במהלך נסיעה ברכבו, אז יצא מהמכונית במהלך נסיעה והוא אחז בידו שקיית ובה 19 קופסאות תחמושת שבהן כ-960 קליעים בקוטר של 9 מ"מ. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8-20 חודשים מאסר, ומתחם הקנס בין 1,500-1,500 ₪. על הנאשם גזרו 12 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו, מאסרים על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ והתחייבות. על גזר הדין הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת, אשר נדחה לאחר שהמערער חזר בו מערעו (עפ"ג 55059-06-22 אמאра נ' מדינת ישראל (17.7.22)). צוין כי במקרה שבפניו כתוב האישום חמור יותר.
- ו. עפ"ג (מחוזי חיפה) 24796-06-20 פאדי חגי'או נ' מדינת ישראל (9.7.20) - המערער הורשע, על-שם הודהתו, בבית-משפט השלום בעבירות שענין החזקת נשק ותחמושת שלא כדין (אקדח חצי אוטומטי מהסנית וכדורים). בגין הרשעתו, הוטלו עליו 15 חודשים מאסר לריצוי בפועל בגין תקופת מעצרו ועונשים נלוויים. הערעור נדחה.

ז. ת"פ (שלום באר שבע) 19417-11-16 מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן (20.1.20) - הנאשם, שהורשע בעבירות של החזקת נשק ותחמושת שלא כדין לאחר שמיעת ראיות, נדון ל-15 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס בגובה 10,000 ש"ח. בית המשפט ציין כי יש לקבוע מתחם ענישה, בכל הנוגע לאחזקה נשק חם קצר, מסוג אקדח - חצי אוטומטי, שהוא מוחזק בלווית תחמושת מתאימה, במחסנית, מוקן לשימוש, בתוך כל רכב - כרך שניוע בין 15 עד 30 חודשים מאסר בפועל. יצוין כי הנאשם הגיש ערעור לבית המשפט המחויז, אשר התקבל בחלקו, אך שתקופת המאסר שנקבעה לערעור הופחתה בשלושה חודשים, והועמדה על 12 חודשים בגין ימי מעצרו. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנמ"ג (מחוזי ב"ש) 56305-02-20 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל (18.8.20)). בבקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון - נדחתה (רע"פ 6265-20-2 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל (15.9.20)) תוך שנקבע: "עבירה של החזקת נשק, בה הורשע המבקרש, הינה עבירה חמורה מצדיקה ענישה במאסר מאחריו סורג ובריח ולא דרך של עבודות שירות, כאמור ערכית, וביתר שאת לאור הקלות הבלתי נסבלת של השגת נשק והחזקתו, על כל הכרוך בשימוש בו".

ח. ת"פ (שלום עכו) 19-08-14786 משטרת ישראל תחנת עכו נ' אסמאעיל (27.2.22) - הנאשם הורשע על פי הודאותו בריכישת/החזקת נשק ותחמושת שלא כדין, לאחר שבעת חיפוש על פי צו בתיו nisiה לזרוק קופסה ובתוכה 44 כדורי תחמושת מסוג 9 מ"מ וכן נשק מסווג ברטה ובתוכו מחסנית. על הנאשם נגזרו 14 חודשים מאסר בפועל (במצטבר) ומאסרים על תנאי.

15. ב"כ הנאשם התייחס לפסקי הדין אליו הפנתה המאשימה בטיעונה (באופן פרטני כל מקרה לגופו) וטען כי בכל המקדים שהובאו מדובר בניסיבות חמורות יותר מאשר בענייננו, בחילוק מדובר על נשק קטלני יותר, עבר פלילי או נאים ניסו להסתיר את הנשך, לא לקחו אחריות ואף ניהלו הוכחות. בהמשך לאמור, טען הסגור כי למעשה הפסיקה שהובאה תומכת בעונתו שנית להסתפק בהטלת עונש אותו "שה הנאשם כאן בעבודות שירות. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי-הדין הבאים:

א. עפ"ג (מחוזי חיפה) 45331-04-23 רבקה ביטון נ' מדינת ישראל (21.12.23) (להלן: "ענין ביטון") - כעולה מעובדות כתוב האישום, המערערת החזיקה בביתה בחיפה, אקדח גז/זיקוקים/הזנקה שהובס לירוי תחמושת בקליבר 9 מ"מ קצר, כשהוא מוסלך בתוך מזוודה שהייתה מונחת על שולחן בחדר בית וכשהוא טען במחסנית עם שבעה כדורים. בית משפט קמא הרשיע אותה, על פי הودאתה בעבירות של החזקת נשק וחלק של נשק או תחמושת שלא כדין. נגזרו עליה 10 חודשים מאסר בפועל ו-8 חודשים מאסר על תנאי. בהתחשב בגילה המבוגר ובנסיבות חיים קשות, הוחלט ברוב דעתו כי עונשה יוומד על 9 חודשים לנשיאה בעבודות שירות.

ב. ת"פ (שלום קריות) 14262-02-23 מדינת ישראל נ' חלף (4.3.24) - הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירה סיווע להחזקת נשק שלא כדין ובעבירת החזקת תחמושת, לאחר שישיע לאחר להחזק אקדח מסווג FN בשטח הצמוד לביתו בכפר חילף ואף החזק בסלון ביתו אביזרים ביניהם משקפת, מחסנית ריקה, כדורי אקדח, פלאפונים, כרטיסי זיכרון ועוד. נקבע כי מתחם העונש ההולם נع בין 8 חודשים ל-15 חודשים מאסר. הנאשם עבר טיפול ושרות המבחן העריך סיכון שיקום גבוהים. על הנאשם הושטו 7 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן לפחות 12 חודשים, 9 חודשים מאסר מותנה, קנס בגובה 3,000 ל"י והתחייבות.

- ג. ע"פ 21-4332 כרם עאסלה נ' מדינת ישראל (20.2.22) - המערער הודה בעבודות כתוב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, והורשע בעבירה של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא וסיפה לחוק. המערער החזיק תחת-מקלע מאולתר מסוג קרלו וממחסנית, ללא רשות על פי דין להחזקתם, לאחר שעתף אותם בניילון נצמד ובמגבת, הכניסם לתוך תיק והסיליק אותם מתחת לסלעים בשדה הממוקם במרחך של כ-3.4 ק"מ מביתו שבישוב ערבה, מדרום למרכז חודשים. בית המשפט המ徇ז גזר את דינו ל-15 חודשים מאסר בפועל בגין תיקוף מעצרו; מאסר על תנאי של 12 חודשים; קנס בסך 5000 ש"ח. בית המשפט העליון קיבל את הערעור בהתחשב בנסיבות חריגות המצדיקות סטייה לקולה ממתחם הענישה, היכולות בין היתר היותו צער בעל דפוסים חיוביים, נטול עבר פלילי, הערכת סיכון נמוכה ושיקום גבוהה, שיתוף פעולה ועוד. עונשו הוועמד על 9 חודשים מאסר לרצוי בעבודות שירות.
- ד. ע"פ 887/20 מתאני נ' מדינת ישראל (21.9.20) - המערער, נעדר עבר פלילי, הורשע בבית המשפט המ徇ז בהתאם להודאותו בעבודות כתוב האישום המתוקן בעבירות החזקת נשק ותחמושת, לאחר שנמצא כי החזק בקיוסק בклנסואה אקדח גנוב כשהוא טען במחסנית ובה 15 כדורים. המערער נטל את האקדח הטען והחזיקו על גופו. סמור לאחר מכן נעצר על ידי המשטרה. בהתאם להסדר הטיעון, המאשימה התחייבה להגביל עצמה ל-14 חודשים מאסר בפועל. נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא החל מ-9 חודשים מאסר בפועל (אשר כלל ראי שינשאו מאחריו סורג ובירח) ועד ל-24 חודשים מאסר בפועל, ועל המערער נגזרו 10 חודשים מאסר בפועל ועונשים נלוויים. בית המשפט העליון קבע כי בהינתן עברו הנקי של המערער; המלצה שרות המבחן בתסקירות העדכני החיובי ביותר; נסיבותו האישיות של המערער וגלו הצער - בהינתן כל אלה, אין מקום לשלוות אותו לראושונה בחיו אל מאחריו סורג ובירח. עונשו הוועמד על 9 חודשים מאסר לנשיאה בעבודות שירות ועונשים נלוויים.
- ה. ע"ג (מחוזי חיפה) 31783-21-12 מדינת ישראל נ' אגןנו מברטה (27.1.22) - ערעור על גזר דין של בית משפט השלום בחרה, שם הורשע המשיב על פי הودאותו בכתב האישום מתוקן בחזקת נשק ותחמושת (אקדח ומחסנית עם כדורים) והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. על המשיב הוטלו 9 חודשים מאסר בעבודות שירות בגין כי ימי מעצרו (חוודשים), מאסרים מותנים וצו פיקוח לשנה. בית המשפט קבע כי על אף ההחמרה בעונשה בעבירות נשק, מדובר במקרה בו יש לתק שקל יתר לשיקולי שיקום, הותיר את עונשו של המשיב לריצוי בעבודות שירות, אך ביטל את הניכוי,vr שעונשו של המשיב יעמוד על 9 חודשים מאסר בעבודות שירות לצד מאסרים על תנאי, וצו מבחן לשנתיים.
16. ניתן לעין, בנוספ', בפסקין-די הבאים:
- א. ע"פ 4559/2016 מועתאז נסירתה נ' מדינת ישראל (22.6.16) - המבקש הורשע, על יסוד הודהתו, בעבירה של החזקת נשק ותחמושת ללא רשות על פי דין. בית משפט השלים גזר על המבקש 6 חודשים מאסר, 12 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ל"ד. המשיבה ערערה ובית המשפט המ徇ז החמיר את עונשו ל-9 חודשים מאסר בפועל, יתר רכיבי העונש על כנム. בבקשת הערעור - נדחתה.
- ב. ע"פ 545-20 פלוני נ' מדינת ישראל (3.5.21) - ערעור על גזר דין שניtan בבית המשפט המ徇ז, בגין גדרו על המערער - בגין הרשעתו בעבירות נשק לפי סעיפים 144(א) ו-144(ב) רישא וסיפה לחוק - 12 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו, ושמונה חודשים מאסר על תנאי. על פי כתב האישום, המערער נתפס נהג כשהוא מוביל ומחזק אקדח חצי אוטומטי ו-50 כדורים ללא רשות על פי דין. הערעור נדחתה.

- ג. עפ"ג (מחוזי חיפה) 40594-07-21 מדינת ישראל נ' מוחמד קעדרן (2.11.21) - ערעור המדינה על גזר דין של בית משפט השליםណון לפיו המשיב בין השאר ל-8 חודשים מסר בפועל לנשאה בדרך כלל בעבודות שירות בגין החזקת נשך שלא כדין. בית המשפט המחוזי קיבל את הערזור ופסק כי בגין הדין נפלת טעות והענישה על פי חורגת מרמת הענישה הרואה בנסיבות המקרה. בהתחשב בכלל הנסיבות, על המשיב הוטלו 6 חודשים מסר בפועל חלף 8 חודשים בעבודות שירות.
- ד. ת"פ (שלום חיפה) 56290-08-20 מדינת ישראל נ' סאלח שנאן (12.9.21) - הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של החזקת נשך, לאחר שבקרוואן המשמש את הנאשם בצד לבית הוריו נמצא תחמקלע מאולתר מסווג קרלי. נקבע כי מתוך העונש ההולם נע בין 8 חודשים ועד 24 חודשים מסר בפועל, על הנאשם בגיןו 9 חודשים מסר לנשאה בעבודות שירות, 9 חודשים מסר על תנאי, כניסה בגובה 30 אלף וצוי מבחן למשך 18 חודשים.
- ה. ת"פ (שלום נצרת) 41216-03-22 מדינת ישראל נ' יעל אבד (28.9.22) - ניתן ע"י מوطב זה. הנאשם הורשע על פי הודהתו ובהתאם להסדר טיעון בעבירה של החזקת נשך, וכן בחזקת אביזרים של נשך. מדובר באקדח חצי אוטומטי מסווג FN, יחד עם שתי מחסניות ללא תחמושת, אשר הנאשם נמצא מחזיק בתוך ארון בחדר השינה בבית שבו מתגורר. נקבע כי מתוך העונש ההולם מתחילה מ-14 חודשים מסר ומסתיים במאסר מעיל שנתיים. על הנאשם בגיןו 14 חודשים מסר בפועל ו-8 חודשים מסר על תנאי.
- ו. ת"פ (שלום נצרת) 20-04-9384 מדינת ישראל נ' מוחמד טבаш (8.6.21) - ניתן ע"י מوطב זה. הנאשם הורשע על-פי הודהתו בכתב אישום מתוקן, בגין עבירות של החזקת נשך ותחמושת שלא כדין, לפי סעיף 144(א) רישא ושיפא לחוק, לאחר שבמהלך חיפוש חוקי, נמצא הנאשם מחזיק מתחת למזרון מיטהו, בחדר השינה שבבית, באקדח מסווג NFטיעון במחסנית תואמת, ובבה 13 כדורים מסווג 9 מ"מ, וכן נמצא הנאשם מחזיק מתחת לכריות מיטהו במחסנית נוספת התואמת לאקדח ובמספר כדורים מסווג 9 מ"מ הננתונים בשקייה. נקבע כי מתוך העונש ההולם נע בין שנות מאסר ל-30 חודשים מסר בפועל, ועל הנאשם הנunder עבר פלילי, בהתחשב בנסיבות האישיות ובתקופת מעצרו הממושחת באיזוק אלקטרוני, נגזרו 10 חודשים מסר בפועל, 6 חודשים מסר על תנאי ו כניסה בסך 4,000 לירות.
- ז. רע"פ 22180-10-24 סמacha עותמאן נ' מ"י (14/10/24) - נדחתה בבקשת רשות ערעור של המבקרת, אישא לא עבר פלילי ועם נסיבות חיים קשות אשר החזיקה אקדח בכיספה הביתה, ונשפטה ל 11 חודשים מסר בפועל ולענישה נלוית. הוסכם כי העבריין העיקרי היה הבנה של אותה מבקשת אשר היה מי שהביא את האקדח לבית.
17. לסיקום. בהווה, מתוך העונש להחזקת אקדח בנסיבות שכאן, גם אם החזק לזמן קצר, וגם אם נמצא במקרה בטבע, מתחילה במאסר ממשמעותי בפועל, ולא בעבודות שירות וצוי השעה מחייב זאת. עיון בפסקה שאליה הפנהה ההגנה אינו משנה קביעה זו. עונשים קלים ושל娅 במאסר בפועל ניתנו בעבר, או בנסיבות יוצאות דופן וחריגות אשר אין מלמדות על הכלל (לדוגמא בעניינה של רבקה ביטון בעפ"ג (מחוזי חיפה) 45331-04-23 הנ"ל) נשיאת מאסר בבית סוהר שונה מעבודות שירות מבחינת המסר המוקיע, והטלת עבודות שירות על עברין נשך, חוטאת למסר הברור אשר נדרש. מתוך העונש ההולם נע בין 12 חודשים מסר לבין 30 חודשים מסר.
18. הנאשם, נעדר עבר פלילי, נשוי ובעל משפחה בשנות ה-50 לחיו. הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, הודה, וחסן מזמנו של בית המשפט.

כאמור, שירות המבחן בתסקיו נמנע מהמליצה טיפולית או שיקומית בעניינו של הנאשם, והתרשם כי חרב אמירותו והודאותו, הוא אינו מכיר לעומק בחומרת המעשים, בעל נטייה להתנהלות אימפרטטיבית, שלו נזקקות טיפולית ומוקדם במחירים אותם עשי לשלם. בנוסף, נמסר על רמת סיכון בגיןית להישנות התנהלותו המכשילה. הגנה חלקה על מסקנותיו של שירות המבחן בעניין זה, וטענה כי מדובר באירוע הבנה, תוך שימושה על כך שהנאשם השתתף בקבוצה טיפולית של שירות המבחן, שוחרר ללא אזהק אלקטרוני ועמד בתנאי מעצר הבית ללא הפרות. עם זאת, המלצתו של שירות המבחן בשורה התחזונה הינה להשוו עונש בעבודות שירות לצד ענישה מרתיעה צופת פני עתיד, וזאת בהתחשב בנסיבותיו האישיות והרפואיות הקשות של הנאשם.

19. באשר לסתיה ממתחם העונש ההולם משיקולי בריאות, נטען כי הנאשם חולה, ואף עבר ניתוח צנטור בלבד בלבו לאחרונה.

הנסגור הפנה בטיעונו לעניינו של אורי לפוליאנסקי בע"פ 4456/14 קלנר נגד מדינת ישראל (29.12.15), פסקה 229 (להלן: "פס"ד קלנר") ולענין ביטון (הoba לעיל), שם הוקל עונשה של הנאשם בעבירה נשק מ-10 חודשים מססר בפועל ל-9 חודשים וחרים, אשר בהם הורחבה הסמכות לסתות לקולא ממתחמי עונש, שלא משיקולי שיקום, כדי ל הגיעו לתוצאה צודקת והוגנת במרקם פרטניים" (פס"ד קלנר פסקה 229).

לגביו לפוליאנסקי מצא בהמה"ש העליון כי על פי חוו"ד רפואי שוכנע בהמה"ש כי רצוי עונש מססר בפועל עלול לסכן את חייו או ל��ר בצוואר ניכרת את תחולת חייו" והשתכנע באופן חריג ביותר לסתות ממתחם העונש לקולא (פס"ד קלנר פסקה 230).

דוגמא נוספת לסתיה לקולא ממתחם עונשי, ניתן לראות בת"פ (מחוזי נצרת) 14-03-26563 מדינת ישראל נ' עאסלה (24.4.17) (להלן: "פס"ד עאסלה") בו לא ניתן מססר בפועל על אף חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם (עבירות סיכון חי אנשים בנティיב תחבורה, הפרעה לשוטר בעת ملي"י תפקido, חציית קו הפרדה רצוף (ריבוי מקרים) ועקבפה בצומת (ריבוי מקרים)), ועל אף שנקבע כי ממתחם העונש ההולם נע בין 12 - 36 חודשים מססר בפועל. שם דבר בנכחה 100%, עם תסמיini חולין קשיים, המתaska בהליך ובumedיה, המתמודד עם מחלות כרוניות חריפות. לסייעו, חריג "שיקולי הצדק" שהוכר בפסקה, מתאים למרקם רפואיים ונדרים, אשר מחיבים במקולן הנسبות, ראוי לגזר על הנאשם עונש מוחץ לממתחם העונש ההולם למשעו ולהגיע לתוצאה צודקת והוגנת, ובהשלכה חומרת העבירה ונסיבות ביצועה.

20. נסיבותו של הנאשם אין הולמות סטייה ממתחם העונש. נתנוינו האישים והרפואים לא מבססים שיקולי צדק עד הימנעות מססר. לא מצאתי כי מדובר באחד מאותם מקרים חריגים ונדרים, המצדיקים סטייה ממתחם העונש מסוימות רפואיות. מדובר בנאים הולקה במחלת לב, שאכן עבר צנטור לאחרונה (חודש יוני 2024), והוכר כנכה בשיעור 100% בביטחון לאומי ובאופן כשר עבודה, ואולם לא נטען כי ישקפת חילתה סכנה מידית לחיו, אם ירצה מססר. חזקה היא כי שירות בתי הסוהר, המחייב לדאוג לרוחותם ולבリアותם של אסירים ועצורים בגילאים שונים ובמצבי רפואי מגוון, יקח בחשבון באופן הולם ונכנן את צרכיו הרפואיים של הנאשם. סוג העבירות בהן הורשע הנאשם, עבירות נשק, הן עבירות חמורות, ובshallול הגורמים, ראוי מוקם להטיל על הנאשם עונש מססר המציג בפרק הרפואין, היעדרו של עבר פלילי וההודהה בשלב מוקדם.

בנוסף למססר, מצאתי כי יש להטיל קנס כספי אולם אתחשב במצבו הכלכלי ובנזק שנגרם למשפחתו מהפרשה, ואטייל קנס מותן.

סוף דבר

21. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 12 חודשים מססר בפועל, בגיןו ימי מעצרו בתיק זה - מיום 30.10.23 ועד 24.12.23.

ב. 6 חודשים מססר על-תנאי, ואולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו מהמססר כל עבירות נשק מסווג עון או פשע.

ג. קנס בסך 2000 ל"נ או 8 ימי מססר תמורה, אשר ישולם מסכום שהנאשם הפקיד במ"ת 23-11-10954. היתרה תושב לנאים.

ሞצגים - נשק ותחמושת - יטופלו על פי שיקול דעתו שר קצין החילוט.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחויז.

ניתן והודיע היום ו' חשוון תשפ"ה, 07/11/2024 במעמד הנוכחים.

רות שפירברג כהן, שופטת, סגנית הנשיא